

بررسی میزان آگاهی دندان‌پزشکان عمومی و متخصص شهرستان اصفهان نسبت به قوانین و مقررات مرتبط با حرفه دندان‌پزشکی

دکتر رضا بیرنگ^{*}، دکتر فرزاد قشلاقی^۱، دکتر کامران یزدانی^۲، دکتر بهروز خسروی^۲

چکیده

مقدمه: آگاهی دندان‌پزشکان از قوانین و مقررات حرفه‌ای و شغلیشان یک امر ضروری است. با این وجود به نظر می‌رسد آنها در طی گذراندن دوره‌های دندان‌پزشکی در این مورد به خوبی آموزش ندیده باشند. هدف این پژوهش بررسی میزان آگاهی دندان‌پزشکان شهر اصفهان نسبت به قوانین و مقررات مرتبط با حرفه دندان‌پزشکی بود.

مواد و روش‌ها: شیوه پژوهش، توصیفی-تحلیلی و نمونه‌های مورد پژوهش ۱۴۴ نفر از دندان‌پزشکان عمومی و متخصص شهرستان اصفهان بودند که به صورت تصادفی منظم انتخاب شدند. پس از تهیه پرسشنامه در نه حیطه مختلف، ابتدا پرسشنامه‌ها در بین نمونه‌ها توزیع گردید. سپس داده‌های به دست آمده با استفاده از روش‌های آماری توصیفی و آزمون‌های t-test و ANOVA تحلیل شد. $p \text{ value} < 0/05$ معنی‌دار تلقی گردید.

یافته‌ها: میانگین نمره به دست آمده از پرسشنامه $3/86 \pm 12/41$ از ۳۰ نمره بود که بیانگر میزان آگاهی کم دندان‌پزشکان از قوانین و مقررات حرفه دندان‌پزشکی است. همچنین میانگین نمره به دست آمده با جنس، مدرک تحصیلی و سابقه کار ارتباط معنی‌دار نشان نداد ($p \text{ value} > 0/05$). در حالی که میانگین حاصل با سن و دانشگاه محل تحصیل ارتباط معنی‌داری را نشان داد ($p \text{ value} < 0/05$).

نتیجه‌گیری: نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که میزان آگاهی دندان‌پزشکان شهر اصفهان در مورد مقررات و قوانین حرفه دندان‌پزشکی کم می‌باشد. این امر ضرورت آموزش مناسب و فراتر از گذشته در این مورد را در طول دوران تحصیل و یا پس از آن ایجاب می‌نماید. **کلید واژه‌ها:** قوانین و مقررات حرفه دندان‌پزشکی، دندان‌پزشکان، آگاهی

* متخصص پرودنتولوژی، دانشیار، دانشکده دندان‌پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان (مؤلف مسؤول)
birang@dnt.mui.ac.ir

۱: متخصص پزشکی قانونی و مسمومیت‌ها، دانشیار، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

۲: دندان‌پزشک

این مقاله در تاریخ ۸۷/۱۰/۳ به دفتر مجله رسیده، در تاریخ ۸۷/۱۱/۲۹ اصلاح شده و در تاریخ ۸۷/۱۲/۲۰ تأیید گردیده است.

مجله دانشکده دندان‌پزشکی اصفهان
۱۳۸۸: (۱) ۵، ۳۰ تا ۳۴

مقدمه

ادامه و بقای زندگی اجتماعی فقط با تنظیم صحیح روابط افراد جامعه با یکدیگر امکان پذیر است و این امر مستلزم پیش‌بینی قواعد و ضوابط هماهنگ در کلیه زمینه‌هاست، تا از هرگونه تجاوز و تعدی افراد بر حقوق یکدیگر جلوگیری کرده، به طریق ممکن افراد را ملزم به رعایت موازین حقوقی و اجتماعی نماید [۱].

رویکردهای نوین جامعه‌شناسی پزشکی در تلفیق با فن‌آوری اطلاعات و ارتباطات به افزایش تعامل پزشکان با قانون انجامیده است؛ از طرف دیگر میزان شکایات بیماران از پزشکان افزایش یافته است. از جمله علل افزایش شکایات به این موارد می‌توان اشاره کرد:

۱- آگاهی بیشتر جامعه و بیماران در مورد مسایل پزشکی و قانون و اعتماد به نفس بیشتر آنها در طرح شکایات

۲- افزایش توقعات بیماران از نتایج و برون‌دادهای پزشکی

۳- تجاری شدن مراقبت‌های پزشکی که خود به خدشه‌دار شدن اعتماد متقابل بیمار با پزشک انجامیده است [۲].

بدیهی است در چنین شرایطی پزشکان و از جمله دندان‌پزشکان به عنوان خدمت‌گزاران صدیق جامعه باید شناخت خود را نسبت به قوانین و مقررات مرتبط با حرفه خود افزایش داده، آمادگی پاسخ‌گویی به شکایات طرح شده از سوی بیماران را داشته باشند [۳] و علاوه بر این در مواردی همچون تأسیس مطب یا پرداخت مالیات و عقد قرارداد بیمه بر حقوق حقه خود واقف بوده، بتوانند به نحو قانونی و صحیح آن را تأمین نمایند [۴]. به همین علت در اکثر دانشگاه‌های معتبر جهان، واحد حقوق یکی از مواد درسی دانشجویان گروه پزشکی است، تا بدین طریق دانشجوی حداقل معلومات لازم در مورد حقوق ضروری و مرتبط با حرفه خود را کسب نماید. شاغلین دندان‌پزشکی نیز همانند دیگر اعضای گروه پزشکی از همان اولین روزهای اشتغال به کار باید این نکته را مد نظر قرار دهند که در طول دوران کاری به دفعات نیاز به آگاهی از قوانین و مقررات حرفه دندان‌پزشکی خواهند داشت و یا شاید روزی تحت پیگرد قانونی قرار گیرند، که با توجه به اطلاعات موجود این احتمال رو به افزایش است [۵-۸]. پژوهشی که توسط آزاد در سال ۱۳۷۶ در سازمان مرکزی نظام پزشکی تهران در ارتباط با

شکایت از دندان‌پزشکان صورت گرفت، نشان که در پرونده‌هایی که دارای حکم نهایی هیأت بدوی بوده‌اند در بیش از ۵۵ درصد موارد قصور انجام گرفته است [۹] و در یک پژوهش مشابه روند شکایات از دندان‌پزشکان در طی سال‌های ۱۳۷۶ تا ۱۳۷۹ در شهر اصفهان مورد بررسی قرار گرفت که نتایج حاکی از روند رو به افزایش میزان شکایات در این زمینه می‌باشد [۹]. همچنین برابر اعلام حبیب اله پیروی و مجتبی شیرعالی [۱] در کتاب مسئولیت جزایی پزشکان، شکایات مردم از پزشکان از سال ۱۳۷۰ تا ۱۳۷۵ به میزان ۴۰ درصد و از سال ۱۳۷۵ تا ۱۳۷۸ به میزان ۸۰ درصد افزایش نشان می‌دهد. با توجه به اطلاعات فوق، ارتباط و مواجهه دندان‌پزشکان با مسایل حقوقی و قضایی به علت ضرورت خاص حرفه‌ای امری اجتناب‌ناپذیر است و دندان‌پزشکان را ملزم می‌سازد تا در حد نیاز از قوانین و مقررات حرفه‌ای و صنفی آگاهی داشته باشند. با وجود این نیاز، احتمال می‌رود میزان آگاهی دندان‌پزشکان در این زمینه کافی نباشد. بنابراین هدف این پژوهش بررسی میزان آگاهی دندان‌پزشکان عمومی و متخصص شهر اصفهان نسبت به قوانین و مقررات مرتبط با حرفه دندان‌پزشکی بود.

مواد و روش‌ها

شیوه این پژوهش، توصیفی-تحلیلی بدون جهت و مقطعی بود و در بهار ۱۳۸۴ در شهرستان اصفهان به اجرا درآمد. جمعیت مورد پژوهش شامل دندان‌پزشکان متخصص و عمومی شاغل در شهرستان اصفهان بودند. تنها معیار ورود به پژوهش، صرف اشتغال دندان‌پزشک به خدمات درمانی دندان‌پزشکی در سطح شهرستان اصفهان در نظر گرفته شد. نحوه نمونه‌گیری نیز بر اساس فهرست موجود در معاونت درمان دانشگاه علوم پزشکی اصفهان و به صورت تصادفی منظم بود.

ابتدا جهت انجام این پژوهش یک پرسشنامه در دو بخش تدوین گردید. بخش اول شامل اطلاعات دموگرافیک از جمله سن و جنس، محل تحصیل، سال‌های اشتغال و محل اشتغال به کار فارغ‌التحصیلان در زمان پرسشگری بود. بخش دوم شامل ۳۰ سؤال بود که در ۹ حیطه تنظیم گردید. سؤالات پس از کارشناسی توسط استادان حقوق و دندان‌پزشکی و کارشناسان حوزه معاونت آموزشی و تأیید صحت آنها و محاسبه آلفای

بیش از دندان‌پزشکان متخصص است ولی تفاوت معنی‌دار نیست ($p \text{ value} = 0/41$). بیشترین تعداد دندان‌پزشکان مورد بررسی در این پژوهش، فارغ‌التحصیل ۵ دانشگاه مادر (۸۷ درصد) و مابقی فارغ‌التحصیل سایر دانشگاه‌های کشور (۱۳ درصد) بودند. در این میان بیشترین میانگین نمره مربوط به فارغ‌التحصیلان دانشگاه یزد و کمترین آن مربوط به یکی از دانشگاه‌های تازه تأسیس بود. همچنین اطلاعات به دست آمده از این پژوهش حاکی از آن بود که بیشترین میانگین نمره در بین ۹ حیطه مورد پژوهش مربوط به حیطه شرایط تأسیس مطب و کمترین میانگین نمره مربوط به حیطه پزشکی قانونی است.

جدول ۱. میانگین نمرات کسب شده از پرسشنامه بر اساس مدرک تحصیلی

مدرک تحصیلی	میانگین	انحراف معیار	حداکثر	حداقل	p value
دکترای عمومی N = ۱۰۸	۱۲/۶۶	۳/۵۰	۱۹	۳	
دکترای تخصصی N = ۳۶	۱۲/۱۲	۴/۶۱	۲۲	۴	۰/۴۲
کل N = ۱۴۴	۱۲/۵۲	۳/۸۰	۲۲	۳	

بحث

در این پژوهش میزان آگاهی دندان‌پزشکان در مورد قوانین و آیین‌نامه‌های صنفی و حرفه‌ای اندازه‌گیری شد و با توجه به میانگین و انحراف معیار نمرات ($12/41 \pm 3/86$)، نتایج این پژوهش حاکی از کم بودن دانش دندان‌پزشکان از قوانین و مقررات مرتبط با حرفه دندان‌پزشکی بود. نتایج این پژوهش با بعضی از پژوهش‌های انجام گرفته در داخل و یا در سایر کشورها مطابقت دارد و در مواردی نیز عدم تشابه مشاهده می‌گردد. در یک پژوهش که توسط محمدرضا سادات [۱۰] در شهر زاهدان انجام گرفت، آگاهی پزشکان عمومی آن شهر از قوانین حقوقی، جزایی و مسؤولیت‌های مدنی پزشک با کمک پرسشنامه اندازه‌گیری شد. نتایج نشان دهنده کم بودن میزان آگاهی آنان از موارد مختلف حقوقی، جزایی، انتظامی و ... بوده است و بیش از ۶۰ درصد از آنها از مصادیق تخلفات انتظامی آگاهی نداشتند. در پژوهش انجام شده توسط Benbow و همکاران [۱۱]

کروناخ ۸۰ درصد مورد استفاده قرار گرفت. در ضمن حداقل نمره هر سؤال صفر و حداکثر یک در نظر گرفته شد. ابتدا جهت پرسشگری حدود ۱۵۰ نفر دندان‌پزشک در سطح شهرستان اصفهان، با احتساب احتمال عدم همکاری ۲۰ درصد نمونه‌ها، انتخاب شدند. طی هماهنگی اولیه با دندان‌پزشکان، تاریخ ملاقات تعیین و به محل کار آنان مراجعه می‌شد. پس از توجیه طرح و تکمیل پرسشنامه‌ها موارد ناقص (۶ عدد) حذف گردید و اطلاعات ۱۴۴ پرسشنامه تلخیص شد. پس از جمع‌آوری، داده‌ها با نرم‌افزار SPSS و با استفاده از روش‌های آماری توصیفی و آزمون‌های t-test و ANOVA در سطح $\alpha = 0/05$ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت و $p \text{ value} < 0/05$ معنی‌دار تلقی گردید.

یافته‌ها

۷۰ درصد از نمونه‌های مورد پژوهش را دندان‌پزشکان مرد و ۳۰ درصد از آنها را دندان‌پزشکان زن تشکیل می‌دادند. همچنین ۷۵ درصد نمونه‌های مورد پژوهش را دندان‌پزشکان عمومی و ۲۵ درصد از آنها را متخصصین تشکیل می‌دادند. بیشترین فراوانی نمونه مورد پژوهش در گروه مردان ۳۱-۴۰ سال و کمترین فراوانی مربوط به دندان‌پزشکان زن مسن‌تر از ۴۱ سال بود. اطلاعات به دست آمده نشان داد که میانگین نمره دندان‌پزشکان مرد کمی بیش از دندان‌پزشکان زن می‌باشد ولی این تفاوت معنی‌دار نبود ($p \text{ value} > 0/05$). در مجموع با توجه به میانگین و انحراف معیار نمرات کل جمعیت مورد پژوهش که $12/41 \pm 3/86$ است، یافته‌ها حاکی از کم بودن میزان آگاهی دندان‌پزشکان از قوانین و مقررات مرتبط با حرفه دندان‌پزشکی بود.

آزمون ANOVA نشان داد که بین میانگین نمره کسب شده از پرسشنامه در گروه‌های سنی تفاوت معنی‌دار وجود دارد ($p \text{ value} < 0/05$). همچنین آزمون تکمیلی دانکن نشان داد که بین میانگین نمره کسب شده از پرسشنامه در گروه سنی ۳۱-۴۰ سال با دو گروه دیگر تفاوت معنی‌دار وجود دارد ($p \text{ value} < 0/05$) ولی بین گروه اول و سوم تفاوت معنی‌دار نیست ($p \text{ value} > 0/05$). اطلاعات مندرج در جدول شماره ۱ نشان می‌دهد که میانگین نمره دندان‌پزشکان عمومی اندکی

دندان‌پزشکان عمومی و متخصص در این زمینه تفاوتی ندارد و این عدم تفاوت احتمال دارد بدین دلیل باشد که در دوره‌های تخصصی در کشور ما آموزش‌چندانی در زمینه قوانین و مقررات مرتبط حرفه‌ای پیش‌بینی نشده است و اطلاع‌رسانی مناسبی نیز بعد از فراغت از تحصیل وجود ندارد. همچنین مقایسه پژوهش ما با پژوهش Rene نشان می‌دهد که بر خلاف آن پژوهش، رابطه معنی‌داری بین گروه‌های سنی و میانگین نمره آگاهی دندان‌پزشکان وجود دارد و گروه سنی ۳۰-۴۰ سال اطلاعات بیشتری در زمینه قوانین و مقررات مرتبط حرفه‌ای دارند؛ اگر چه سابقه کار الزاماً با سن هم‌تراز نبوده است.

Curley [۱۵] اعلام نمود که عدم شناخت و آگاهی از قوانین و استانداردهای مراقبت، امروزه دندان‌پزشکان را با مشکل پیگردهای قانونی و شکایات بیماران مواجه نموده است. با شناخت موارد قانونی و الزامات حقوقی استانداردهای مراقبت، یک دندان‌پزشک می‌تواند از شکایات مربوط به خطاهای پزشکی جلوگیری کند. وی متذکر می‌گردد که به علت فقدان آموزش‌های لازم در دوران تحصیل و پس از فراغت از تحصیل، باید به نحوی مداخله انجام گیرد. Quraishi و همکاران [۱۶] گزارش نموده‌اند که دانشکده پزشکی دانشگاه ایالتی پنسیلوانیا از سال ۱۹۹۶ به بعد اطلاعات مورد نیاز قانونی و سیاست‌های بهداشتی را به دانشجویان خود ارائه کرده است که بر مبنای سه عنصر کلیدی سخنرانی متولیان و قانون‌گزاران ملی و منطقه‌ای، دوره‌های کوتاه مدت کارآموزی در سازمان‌های ملی و دولتی و تدوین منشور قانونی دانشگاه و عمل به آن پایه‌گذاری شده است. پس از سال‌ها به کارگیری این روش‌ها، دانشجویان آن دانشگاه ضمن آشنایی بیشتر با موارد قانونی در مقایسه با سایر دانشگاه‌ها، به این مسایل علاقه‌مندتر نیز شده‌اند. این مسأله دانشگاه را بر آن داشته است تا این آموزش‌ها را توسعه داده، در دوره‌های آموزشی مدون بگنجانند. در تلاش‌های بین‌المللی که جهت تبیین استانداردهای متناسب آموزش دندان‌پزشکی انجام گرفته است، چنین نتیجه‌گیری شد که «با وجودی که نیازهای آموزشی متفاوتی در هر کشوری احساس می‌شود، اما نیاز به آگاهی از حقوق بیماران و مقررات و قوانین مربوط به دندان‌پزشکی در کلیه کشورها محسوس است» [۱۷، ۱۸]. لذا در این رابطه با توجه به افزایش میزان آگاهی جامعه ایرانی نسبت به استانداردهای

اطلاعات پزشکان از جنبه‌های قانونی و اجتماعی مراقبت از بیماران سنجیده شد و در طی آن ۴۰۰ پزشک عمومی و ۲۵۰ پزشک متخصص مورد سؤال قرار گرفتند. در کل دانش آنها در زمینه کلیه جنبه‌های قانونی کم بود. آن پژوهش تأکید نموده است که فقدان دانش در زمینه قانون در بسیاری از پزشکان به چشم می‌خورد. در پژوهش Darvall و همکاران [۱۲] آگاهی پزشکان از قانون، تجارب قبلی آموزشی و زمینه‌های آموزشی آنها بررسی شد. نتایج بیانگر آن بود که نه تنها اطلاعات پزشکان از قوانین مرتبط حرفه‌ای بسیار ناکافی است، بلکه رسانه‌ها و مجلات منابع اصلی کسب اطلاعات موجود آنها می‌باشد. نویسنده نتیجه‌گیری می‌کند که به طور واضح بین قوانین موجود و میزان آگاهی از آنها تناسبی وجود ندارد. همچنین در پژوهشی که توسط Eijkman و Goedhart [۱۳] در دانمارک انجام گردید، اطلاعات دندان‌پزشکان در زمینه مواد قانونی و فرایند استفاده از آنها سنجیده شد که نتایج نشان‌دهنده این بود که آگاهی آنها کمتر از حد انتظار می‌باشد. همان گونه که مشاهده می‌شود، یافته‌های پژوهش ما با نتایج پژوهش‌های فوق مطابقت دارد و اطلاعات به دست آمده از این پژوهش نشان دهنده کم بودن میزان آگاهی دندان‌پزشکان از قوانین مرتبط حرفه‌ای می‌باشد؛ به نحوی که آنها نتوانسته‌اند به بیش از ۴۱ درصد از سؤالات حیطه‌های مختلف پاسخ بدهند و حتی اطلاعات آنها در حیطه پزشکی قانونی نیز فراتر از ۲۶ درصد نمی‌رود.

در مقابل Rene و همکاران [۱۴] به دنبال یک پژوهش در این زمینه اعلام نمودند که دندان‌پزشکان سوئدی، اطلاعات خوبی در رابطه با قوانین و مقررات مرتبط با حرفه دندان‌پزشکی داشتند و اطلاعات دندان‌پزشکان متخصص در این زمینه بهتر بوده است، ولی بر اساس گزارش آنها سن و زمان فراغت از تحصیل با دانش آنها ارتباطی نداشته است. در پژوهش ما نیز میان جنسیت، مدرک تحصیلی و مدت اشتغال به کار دندان‌پزشکان شهرستان اصفهان با نمره آگاهی آنها ارتباطی وجود نداشت. در حالی که میانگین نمره به دست آمده از آگاهی با سن و دانشگاه محل تحصیل ارتباط معنی‌داری نشان می‌داد. مقایسه این پژوهش با پژوهش Rene نشان می‌دهد که در جامعه مورد بررسی ما برخلاف جامعه سوئد، میزان آگاهی

بهداشتی درمانی پیشنهاد می‌گردد در ایران نیز در طول دوره‌های عمومی و تخصصی دندان‌پزشکی و یا پس از فراغت از تحصیل و در غالب دوره‌های باز آموزی مدون، چنین آموزش‌هایی گنجانده شود.

نتیجه‌گیری

یافته‌های این پژوهش، کم بودن میزان آگاهی دندان‌پزشکان عمومی و متخصص شهر اصفهان که اغلب دانش‌آموخته ۵

دانشگاه بزرگ کشور می‌باشند را در زمینه مقررات و قوانین مرتبط با حرفه دندان‌پزشکی نشان می‌دهد. با اشاره به این موضوع که جامعه ما به سرعت تغییرات ساختاری در ارتباط بیمار- پزشک را تجربه می‌کند و دامنه مسئولیت‌های حرفه‌ای و مدنی دندان‌پزشکان نیز رو به افزایش است، این شرایط لزوم پیش‌بینی آموزش و اطلاع‌رسانی مناسب و فراتر از گذشته در این زمینه را چه در طول دوران تحصیلی و چه پس از آن ایجاب می‌نماید.

References

1. Peiravi H, Shirali M. Physician Judicial responsibility. 1st ed. Tehran: Khaneh Nevisandegan Institute; 2000. p. 1-12.
2. Morris WO. Some thoughts on dental malpractice. Int Dent J 1976; 26(2): 175-82.
3. Taha MA, Ravindran J. Medicine and the law. Med J Malaysia 2003; 58(Suppl A): 9-18.
4. Shahidi P. Dentistry and law. 1st ed. Tehran: Azadeh; 1992; p. 19-20.
5. Leaman TL, Saxton JW. Preventing Malpractice: The Co-active Solution. Trans. Gheshlaghi F, Kazemifar AM. 1st ed. Isfahan: Farhang-e- Mardom Press; 2001.
6. Feiz A. Adoption in general criminal law in islam. 1st ed. Tehran: Ershad-e eslami; 2001. p. 128-32.
7. Ozdemir MH, Saracoglu A, Ozdemir AU, Ergonen AT. Dental malpractice cases in Turkey during 1991-2000. J Clin Forensic Med 2005; 12(3): 137-42.
8. Montagna F, Manfredini D, Nuzzolese E. Professional liability and structure of litigation in dentistry. Minerva Stomatol 2008; 57(7-8): 347-9.
9. Rezaee P. A 3 years survey in final decision about claims against dentists in Isfahan 1987-2000. [Thesis]. Isfahan: Islamic Azad University of A Khorasgan; 2001.
10. Sadate Akhavi MR. A survey in knowledge of general physician about related civil and criminal law. [Thesis]. Zahedan: Zahedan University of Medical Sciences; 2001.
11. Benbow SJ, King D, Barrett JA. Doctors' knowledge of socio-legal aspects of patient care. Br J Clin Pract 1992; 46(1): 28-9.
12. Darvall L, McMahon M, Piterman L. Medico-legal knowledge of general practitioners: disjunctions, errors and uncertainties. J Law Med 2001; 9(2): 167-84.
13. Eijkman MA, Goedhart H. The law concerning medical treatment agreement. Opinions of dentists. Ned Tijdschr Tandheelkd 1995; 102(4): 142-5.
14. Rene N, Rasmusson L, Dahlbom U, Borrmann H. Knowledge among Swedish dentists about rules for patient records. Swed Dent J 1994; 18(6): 221-32.
15. Curley AW. Dental implant jurisprudence: avoiding the legal failures. J Calif Dent Assoc 2001; 29(12): 847-53.
16. Quraishi SA, Orkin FK, Weitekamp MR, Khalid AN, Sassani JW. The Health Policy and Legislative Awareness Initiative at the Pennsylvania State University College of Medicine: theory meets practice. Acad Med 2005; 80(5): 443-7.
17. Shanley DB. Convergence towards higher standards in international dental education. N Y State Dent J 2004; 70(6): 35-9.
18. Chate RA. An audit of the level of knowledge and understanding of informed consent amongst consultant orthodontists in England, Wales and Northern Ireland. Br Dent J 2008; 205(12): 665-73.

Evaluation of awareness of dentists about their professional and occupational rules and laws in Isfahan city

Reza Birang *, Farzad Gheshlaghi, Kamran Yazdani, Behrooz Khosravi

Abstract

Introduction: Awareness of dentists about their professional and occupational rules and laws is necessary. But, it seems that they are not well informed in this subject during their educational courses. The aim of this study was to assess the knowledge of dentists practicing in Isfahan city in this matter.

Methods and Materials: In this descriptive– analytic study, a total of 144 specialists and general dentists practicing in Isfahan city were randomly selected. The previously validated questionnaires in nine different domains distributed among them. After refinement, the collected data were analyzed using t- test and ANOVA at the significant level of 0.05.

Results: The majority of dentists were not aware of proper dental –law management ($12.41 \pm 3.86.30$) (p value > 0.05). There were not significant relations between the awareness level and the gender, educational degrees and occupational experiences, where as there were significant relations between the age and the graduated university and their knowledge (p value < 0.05).

Conclusion: The findings of this study showed that the level of awareness about pertinent rules and regulations of dentistry, among specialists and general dentists of Isfahan city was low and this fact entails the necessity of suitable training and informing of dentists about these occupational rules, either during graduation or after that.

Key words: Pertinent rules and regulations of dentistry, Dentist, Awareness

Received: 23 Dec, 2008 **Accepted:** 10 Mar, 2009

Address: D.D.S, M.S, Associate Professor, Department of Periodontics, School of Dentistry and Torabinejad Dental Research Center, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran.

Email: birang@dnt.mui.ac.ir

Journal of Isfahan Dental School 2009; 5(1).